

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Constanția împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru municipiul Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-479/23
NR. PIGD 2-22050204-01-3ra-26042023)*

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: I. Barbacaru,
Instanța de apel : Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

29 ianuarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 08.04.2022, Grosu Constanția a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat: anularea actului din 31.12.2021 nr.12395 emis de Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău; anularea actului din 15.03.2022 nr. IX-01/09-2479 emis de Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău; anularea actului din 23.03.2022 nr. G-470/22 emis de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova; obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Centru, mun. Chișinău să emită Decizie privind stabilirea indemnizației de maternitate în cuantum de 33 494,28 de lei, beneficiarului Grosu Constanția.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 22.10.2021 a depus cerere de acordare a indemnizației de maternitate nr. 2021/91/1/40028. Prin Decizia privind stabilirea indemnizației de maternitate nr.2021/91/1/48307 din 19.11.2021 a fost stabilită indemnizația de maternitate în mărime de 8368,19 de lei (pentru perioada 01.09.2021-04.01.2022). Prin Decizia privind stabilirea indemnizației de maternitate nr. 2021/91/1/52924 din 10.12.2021 a fost stabilită indemnizația de maternitate în mărime de 915,27 de lei (pentru perioada 05.01.2022-18.01.2022). În total Grosu Constanția a beneficiat de indemnizația de maternitate în mărime de 9 283,46 de lei.

3. A relatat că, nu este de acord cu indemnizația calculată așa cum conform calculelor urmează să beneficiaz de indemnizația de maternitate în cuantum de 42 777,74 de lei. Prin notificările prealabile adresate Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a solicitat revizuirea cuantumului indemnizației calculate și rectificarea acestei sume. Conform răspunsurilor oferite de instituțiile publice s-a respins această solicitare din motiv că recalcularea poate avea loc doar prin hotărâre de judecată.

4. A susținut că, Casa Națională de Asigurări Sociale în răspunsul oferit recunoaște că la momentul calculării indemnizației nu au fost luate în calcul veniturile asigurate pentru ultimele 6 luni de zile din motivul omiterii angajatorului să declare contribuțiile la bugetul de stat în termen, iar ulterior când CNAS a recunoscut că aceste contribuții au fost totuși achitate de

angajator a refuzat să rectifice Decizia privind plata indemnizației de maternitate invocând că această acțiune ține doar de competența instanței de judecată. Or, decizia CNAS-ului de a respinge cererea subsemnatei este un abuz așa cum Codul Administrativ prevede expres posibilitatea rectificării actelor administrative individuale.

5. A mai indicat reclamanta că conform Hotărârii Guvernului 108/2005, baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la pct. 12 și pct. 37 lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții. Indemnizația de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămână de sarcină, pe o perioadă de 126 zile calendaristice, iar în cazul nașterilor complicate ori a nașterii a doi copii - de 140 zile calendaristice. Certificatul medical constatator al nașterii informează despre perioada de gestație a sarcinii de 40 de săptămâni. Copilul s-a născut la data de 15.11.2021, ori conform calendarului, a 30-a săptămână de sarcină reiese a fi 31 august - 6 septembrie 2021.

6. Prin urmare, luând în considerare că dreptul la indemnizația de maternitate apare la a 30-a săptămână de sarcină, baza de calcul a indemnizației urmează a fi calculată în raport cu 12 luni precedente lunii septembrie 2021, adică: septembrie 2020 (inclusiv)- august 2021 (inclusiv). Conform extrasului din contul curent al persoanei asigurate pentru perioada septembrie 2020 - august 2021 petiționara a achitat impozite din venitul asigurat în total de 110 000 de lei. Baza de calcul, adică venitul mediu lunar asigurat pentru aceste 12 luni reprezintă 9166,66 lei.

7. Astfel, reclamanta a ajuns la concluzia că pentru 126 de zile, în raport cu baza de calcul (9166,66 lei / 30 de zile), indemnizația de maternitatea urma a fi 38 499,97 de lei și 4 277,77 de lei pentru 14 zile calendaristice. Hotărârea Guvernului nr. 108/2005 prevede la pct.pct. 8, 43, modalități de plată ale indemnizațiilor după nașterea dreptului de a fi solicitate, iar invocarea de către CTAS a careva temeieri de refuz în recalcularea indemnizației de maternitate pe motivul declarării contribuțiilor după depunerea cererii de acordare a indemnizației este absolut ilegală, așa cum legea prevede expres, chiar și pînă la distanță de 12 luni de la expirarea concediului de maternitate, a posibilității de a solicita indemnizația de maternitate. În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat, indemnizația de maternitate se stabilește soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați din data înregistrării căsătoriei și pînă la expirarea concediului de maternitate, în condițiile pct. 49/1.

8. Reclamanta a mai relevat că, art.27 al Legii 289/2004 indică expres că, indemnizațiile prevăzute de lege pot fi solicitate, și în termen de 12 luni de la momentul întrunirii condițiilor pentru atribuirea indemnizațiilor, urmare mențiunea din răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale privind imposibilitatea revizuirii indemnizației calculate din motiv că o

recalculare poate avea loc doar prin intermediul instanței este absolut eronată.

9. A reiterat reclamantă că, argumentul CNAS că indemnizația de maternitate nu poate fi recalculată este greșit, așa cum legea permite expres calcularea acesteia și la mult timp după apariția evenimentului asigurat. Adică reclamanta avea tot dreptul să se adreseze și să beneficieze de această indemnizație și la distanța de 1 an de la apariția evenimentului asigurat. Or, pare illogic refuzul instituției publice așa cum dacă beneficiarul Grosu Constanța se adresa puțin mai târziu cu cererea de a se achita indemnizația, din răspunsurile CNAS ajunge la concluzia că indemnizația urma a fi calculată corect luându-se în calcul și ultimele 6 luni raportate.

10. De asemenea, nu este clar cum Casa Națională de Asigurări Sociale a ajuns la concluzia că la momentul calculării indemnizației nu au fost transferate contribuțiile pentru perioada martie 2021-august 2021, când conform extrasului din cont eliberat de CNAS la 19.11.2021 se vede clar fondul retribuirii muncii pe contribuțiile reținute din aceste sume (14 000 de lei lunar). Deciziile privind stabilirea indemnizației de maternitate reflectă veniturile pentru anul 2021, inclusiv și pentru lunile martie-august, urmare, se atestă că Casa Națională de Asigurări Sociale nu a luat în considerare când a calculat venitul mediu asigurat pentru ultimele 12 luni, venitul pentru lunile martie-august 2021.

11. A menționat reclamanta că, în cazul în care, un stat contractant dispune de o legislație care prevede plata de drept a unei prestații sociale - condiționată sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor, trebuie să se considere că respectiva legislație generează un drept de proprietate care intră în domeniul de aplicare al art. 1 din protocolul nr. 1 pentru persoanele care îndeplinesc condițiile impuse (*Stec si alții împotriva Regatului Unit, pct. 54*). Astfel, în cazul său, instituțiile publice au atentat asupra proprietății sale prin privarea ilegală de bunurile bănești în valoare de 33 494,28 (42 777,74 - 9283,46) de lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

12. Prin hotărârea din 22 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Constanța Grosu. S-au anulat Deciziile CTAS Centru nr. 2021/91/1/48307 din 19.11.2021 și nr. 2021/91/1/52924 din 10.12.2021; Decizia CTAS Centru exprimată prin răspunsul nr.12395 din 31.12.2021, precum și Decizia CNAS exprimată prin răspunsul nr.G-470/22 din 23.03.2022, adoptată în procedura prealabilă. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a RM, oficiul teritorial competent, să emită o decizie nouă privind stabilirea, calcularea și achitarea în beneficiul Constanței Grosu a indemnizației de maternitate cu includerea în calcul a venitului realizat în ultimele 12 luni

premergătoare lunii producerii riscului asigurat, septembrie 2020 – august 2021 în cadrul SRL „Okay Project”.

13. La data de 18 iulie 2022, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1)-(2) Cod administrativ, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 iunie 2022, prin care a solicitat casarea hotărârii cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Grosu Constanția.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 22 iunie 2022 a Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani).

15. În motivarea soluției sale Curtea de Apel Chișinău a reținut că, dreptul la indemnizația de maternitate apare la a 30-a săptămână de sarcină, iar baza de calcul a indemnizației urmează a fi calculată în raport cu 12 luni precedente lunii septembrie 2021, adică: septembrie 2020 (inclusiv) - august 2021 (inclusiv).

16. Astfel, conform extrasului din contul curent al persoanei asigurate pentru perioada septembrie 2020 - august 2021, petiționara a achitat impozite din venitul asigurat în total de 110 000 de lei. Baza de calcul, adică venitul mediu lunar asigurat pentru aceste 12 luni reprezintă 9166,66 de lei.

17. A menționat instanța de apel că Casa Națională de Asigurări Sociale în răspunsurile oferite precum și în referința prezentată, recunoaște că la momentul calculării indemnizației nu au fost luate în calcul veniturile asigurate pentru ultimele 6 luni de zile (03.2021-08.2021) din motivul omiterii angajatorului să declare contribuțiile la bugetul de stat în termen. Iar ulterior când CNAS a recunoscut că aceste contribuții au fost totuși achitate de angajator, a refuzat a rectifica Decizia privind plata indemnizației de maternitate invocând că această acțiune ține doar de competența instanței de judecată, făcând trimitere la prevederile art. 7 alin.(14) din Legea nr. 289/2004 care prevede că indemnizația de maternitate stabilită, nu se recalculează, cu excepția cazurilor de modificare a legislației privind modul de salarizare sau în baza hotărârii judecătorești.

18. A mai evidențiat instanța de apel că, conform pct. 8 din Hotărîrea Guvernului nr.108/2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, „Indemnizațiile sânt solicitate în baza actelor justificative în termenul care nu depășește 12 luni de la data restabilirii capacității de muncă, stabilirii gradului de dizabilitate, expirării concediului de maternitate”. Iar, art.27 al Legii 289/2004 indică expres că, (1) Indemnizația de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte

justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condițiilor de stabilire a acestei indemnizații. Respectiv, indemnizațiile prevăzute de lege pot fi solicitate, și în termen de 12 luni de la momentul întrunirii condițiilor pentru atribuirea indemnizațiilor.

19. Astfel, mențiunea din răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale privind imposibilitatea revizuirii indemnizației calculate din motiv că o recalculare poate avea loc doar prin intermediul instanței, este absolut eronată. Prin urmare, este neîntemeiată poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale, or, Codul Administrativ prevede expres posibilitatea rectificării actelor administrative individuale.

20. A remarcat instanța de apel că, poziția CNAS referitor la faptul că, indemnizația de maternitate nu poate fi recalculată este greșită, așa cum legea permite expres calcularea acesteia și după apariția evenimentului asigurat, și anume la o distanță de 1 an. Deciziile privind stabilirea indemnizației de maternitate reflectă veniturile pentru anul 2021, inclusiv și pentru lunile martie-august, urmare, se atestă că Casa Națională de Asigurări Sociale nu a luat în considerare când a calculat venitul mediu asigurat pentru ultimele 12 luni, venitul pentru lunile martie-august 2021.

21. A concluzionat Curtea de Apel Chișinău că s-a constatat temeinicia acțiunii în contencios administrativ înaintate de Constanția Grosu și, legalitatea hotărârii primei instanțe, argumentele contrare ale apelantului fiind nefondate și combătute integral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 29 decembrie 2022 Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei decizii noi.

23. În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare ce reglementează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță și instanța de apel ca fiind stabilite.

24. A susținut că, cu referire la venitul realizat în perioada 03.2021-08.2021, contribuțiile de asigurări sociale nu au fost achitate de către angajator și venitul respectiv nu a fost inclus în calcul indemnizației. Astfel, în calcul indemnizației de maternitate a fost inclus venitul asigurat, realizat în perioada septembrie 2020- februarie 2021, pentru care au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale la data stabilirii indemnizației.

25. De asemenea, a relatat că potrivit pct. 68 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.108/2005, venitul asigurat pentru stabilirea indemnizației de maternitate

se confirmă în baza informației din Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale.

26. Totodată, recurenta a comunicăm că, potrivit pct. 65 al Regulamentului nr. 1478/2002 și pct. 125 al Regulamentului nr. 108/2005, responsabilitatea pentru corectitudinea reflectării datelor în Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale, privind cuantumul venitului asigurat calculat și declarat, cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale calculate și plătite, privind stagiul de cotizare, angajarea în câmpul muncii, perioada acordării concediului pentru îngrijirea copilului, reluarea activității/angajarea în condițiile timpului de muncă parțial, o poartă persoanele cu funcții de răspundere ale angajatorului.

27. A concluzionat recurenta că responsabilitatea pentru corectitudinea reflectării datelor în Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale privind cuantumul venitului asigurat calculat și declarat, cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale calculate și plătite, privind stagiul de cotizare, angajarea în câmpul muncii, încetarea/suspendarea activității, perioada acordării concediului pentru îngrijirea copilului, concediului paternal, reluarea activității/concedierea, o poartă persoanele cu funcții de răspundere ale angajatorului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

30. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere,

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție”.

30. Art. XI alin.(3) Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) prevede:

”Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 6 decembrie 2022, care a fost notificată recurentului la data de 16 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 85), recursul nemotivat a fost depus la data de 29 decembrie 2022. La data de 30 martie 2023 în adresa recurentului a fost expediată decizia motivată a Curții de Apel Chișinău (f.d. 87), care a fost contestată cu recurs motivat de către Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 18 aprilie 2023. Astfel, recursul depus, este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 1 septembrie 2023)).

32. La 25 aprilie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului (inițial și motivat) depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, cu toate acestea intimatului nu a depus referință.

33. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

34. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

36. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva

invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A)

40. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc